

KOEN WAUTERS EN VALERIE STEUNEN LANGDURIG ZIEKE KINDEREN

'Ik heb een tekening gemaakt voor Koen', vertelt Jade. 'Met Koen die zingend mensen die zijn naam roepen en ik aan de zijkant in mijn rolstoel.'

JADE:

'DANKZIJ KOEN VERGAT IK EVEN ALLE PIJN'

Valerie De Booser (32) en haar man Koen Wauters (45) lieten de achtjarige Jade Moerenhout uit Boom de dag van haar leven meemaken.

Dat Koen en zijn echtgenote Valerie het hart op de juiste plaats hebben, is geweten. Al bijna tien jaar is het koppel ambassadeur van Plan België. Bovendien organiseren ze jaarlijks Fashion 4 Charity, een modeshow waarvan de opbrengst naar een goed doel gaat. Dit jaar kozen Koen en Valerie voor de vzw Extra Small van het Universitair Ziekenhuis Antwerpen. Deze vereniging wil het isolement van langdurig

zieke kinderen, thuis en in het ziekenhuis, doorbreken, hun zorgen en die van hun ouders verlichten en het taboe dat hangt rond 'erg ziek zijn' de wereld uit helpen.

JADE MOERENHOUT is amper acht en lijdt aan een zeer ernstige vorm van kinderreuma, gecombineerd met het syndroom van Ehlers-Danlos, een ongeneeslijke bindweefselziekte. Het meisje kampt voortdurend met hevige spier- en gewrichtspijnen en moet uiterst voorzichtig zijn. Het kleinste

wondje geneest bijzonder moeilijk en vormt lelijke littekens. Toch verliest Jade zelden de glimlach. Iets wat ook Koen en Valerie opvalt wanneer ze het blonde meisje ontmoeten.

'Dat Jade, ondanks alles, toch haar blijheid weet te bewaren, is bewonderenswaardig', zegt **KOEN WAUTERS**. 'Ze is een héél moedig meisje.'

Zieke kinderen: het raakt je als ouder.

Absoluut. Jade is maar een jaar ouder dan onze dochter Zita. Ik mag er niet aan denken dat zij zoveel pijn zou moeten lijden. Zo zie je maar dat het leven vreemde bochten kan nemen...

Hoe zijn jullie bij Extra Small

Koen luistert aandachtig wanneer Jade vertelt over haar pijnlijke handen.

Jades mama Cindy kijkt geamuseerd toe wanneer haar jongste dochter kennismaakt met Koen.

Jade bracht een bloemetje mee voor Valerie. 'Zij is zo lief en mooi', zegt Jade, 'mijn papa was jaloers op mij.'

Een beetje verlegen geeft Jade Koen de tekening die ze speciaal voor hem maakte.

terechtgekomen?

We wilden een goed doel dat dicht bij ons staat. De samenwerking met het UZA was dan ook meteen beklonken. Fashion 4 Charity levert geen miljoenen op, maar als we al een paar zieke kindjes uit hun isolement kunnen halen, is onze opzet geslaagd. Behalve geld doneren, willen Valerie en ik de mensen die voor die zieke kinderen zorgen in de aandacht zetten.

Jij wordt allicht vaak gevraagd voor een goed doel.

Ja, en ik tracht daar selectief in

te zijn. Daarom engageren Valerie en ik ons bewust alleen voor Plan België. En voor Fashion 4 Charity, dus.

Wat wil jij Jade nog als opperpep meegeven?

Ik wil haar vooral aanmoedigen. Om zolang ze kan, haar rolstoeltje zélf te blijven duwen. Ook al doet het misschien pijn aan haar handjes of heeft ze speciale handschoentjes nodig, zoals ze me vertelde. Blijven volhouden, Jade. Je kan het!

LEES VERDER PAGINA 138

SPECIAAL VOOR MIJ!

Voor **JADE** zelf is de ontmoeting met Koen en Valerie een unieke belevenis. 'Dankzij Koen was ik al mijn pijn compleet vergeten!' straalt ze na afloop. 'Ik kan het nog altijd niet geloven: Koen Wauwers die tijd maakte, speciaal voor mij. Hij heeft zelfs voor mij gezongen en op de catwalk gelopen.'

Was je nerveus?

Ja, natuurlijk! Ik ben een grote fan van 'The Voice' en heb nog geen enkele aflevering gemist van 'Belgium's Got Talent'. Op tv heb ik Koen al héél vaak gezien. Ik was zo benieuwd om te weten of hij in 't echt ook zo is. En ja, hoor. Hij is hetzelfde *zotteke* als op tv! (*gischelt*) Ook Valerie ontmoeten vond ik spannend. Ze is heel lief, en ook erg knap. Papa was een beetje jaloers toen ik thuis vertrok. **Je hebt hier waarschijnlijk heel**

'Koen is hetzelfde zotteke als op tv', weet kleine Jade. 'En Valerie is heel lief.'

erg naar uitgekeken.

En of! Ik heb de dagen afgeteld. Ik had op voorhand al een tekening gemaakt voor Koen. Bovenaan heb ik een rijtje publiek getekend dat Koen zijn naam roept. Ik zit aan de zijkant in mijn rolstoel te kijken en Koen staat in het midden van de tekening te zingen.

Ken jij de liedjes van Clouseau?

Ja ja. Als we op reis gaan, spelen we Koens cd's in de auto. En als ik met mama naar het ziekenhuis moet, en we zijn bang dat de dokter ons wéér al slecht nieuws zal vertellen, zetten we de muziek van Clouseau keihard. (*begint te zingen:*) *Zij rijdt met een brommer en ik met de fie-iets...* Weet je dat ik zelfs weet waar Koen zijn frietjes koopt? Papa is hem al eens tegengekomen in de frituur.

Koen en Valerie schenken nu geld aan het goede doel, dat zich inzet voor langdurig zieke kindjes zoals jij.

Ja, en dat vind ik heel lief van hen. Dat mensen die ik nog nooit gezien heb, zo begaan zijn met mij en de pijn die ik heb, dat kom ik niet dikwijls tegen. Want die pijn, amai. Dat begint al wanneer ik moet opstaan. Een bomma van 85 raakt gemakkelijker uit bed dan ik. (*lacht*) Ik kan stappen, maar niet

verder dan enkele meters. Daarom moet ik lopen met krukken en ga ik in de rolstoel naar school. Voor een halve dag, langer lukt me niet.

Dan moet jij veel missen.

Ja, op de speelplaats moet ik altijd aan de kant blijven zitten en dat is echt niet plezant. Ik zou zo graag mee tikkertje spelen of gewoon met mijn vriendinnetjes over de speelplaats lopen. Maar dat kan ik niet. Ik mag ook nooit meedoen met turnen. Soms voel ik me wel een beetje eenzaam. Zeker als ik thuis moet blijven. Gelukkig kan ik de lessen dan volgen via Bednet (*de vereniging die langdurig zieke kinderen via het internet hun lessen laat volgen, nvdr*). Maar da's toch niet hetzelfde als in de klas zitten, hé.

Hoeveel pijn je ook hebt, je blijft vrolijk.

Ik probeer altijd zo positief mogelijk te zijn, ja. Mama zegt dat ik ook veel mooier ben als ik lach. Ik heb bijna altijd pijn, maar je zal mij pas zien wenen als het echt niet meer te houden is. Spijtig genoeg begrijpen veel mensen dat niet.

Krijg je al eens kwetsende opmerkingen?

In mijn rolstoel word ik vaak nagestaard. Zeker als ze mij zien opstaan uit mijn stoel, zé ik hen denken dat ik komedie speel. Ja, ik kan een eindje stappen, en ik lach en giechel, net als alle andere meisjes van mijn leeftijd. Maar nooit zonder pijn. Die rolstoel is echt niet mijn vriend. Ik wil niks liever dan een zo gewoon mogelijk meisje zijn. ■ **JILL DE BONT**

ADVERTENTIE

Dag
allemaal

PRESENTEERT

MILK INC
MIRACLE

2012

SPORTPALEIS
ANTWERPEN